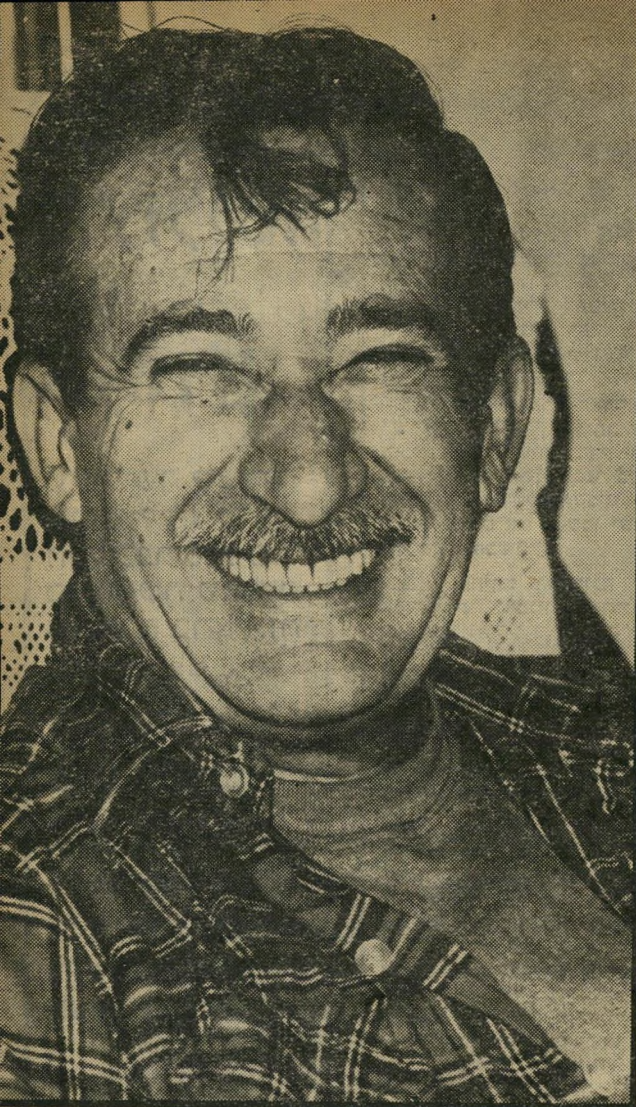

יות, ולסידרת האלים של דת ה' היגדו נוספו פסלי-עץ מצריים. בפניה, על אחד הדפים שנקנו בנפאל, מצוייה קופסת מוזיאון עדינה, מתנה מהנשיא אנוור אל-סאדאת.

לפני חמש שנים החליטה עדה, גננת ובוגרת האקדמיה למחול, להתגייס לשורות המישטרה. היא מועסקת כקצינת-קישור לצבא, ו-

עצים לגודל המתאים ממונה הב' על, ואילו אשתו חייבת להזין את האח ולנקות את הארובה.

הבית מרוהט בסיגנון אנטיקה. כשהיינו בסינגפור, לא היה לי, כמוכן, מה לעשות. אז כל היום הסתובבתי בשוק וקניתי. פרווייקה היה מדריך אותי מה לקנות. איזה עץ, איזה מין, ואני הייתי קונה. בכלל, שנינו למדנו את העניין."

כשנבחר יצחק רבין כראש הממשלה, הוא קרא את פורן לכהן כמזכירו הצבאי. אחרי ספקות רבים הוא המשיך למלא את אותו תפקיד גם ליד ראש-הממשלה מנחם בגין.

"אם הייתי מפספס את שיחותי השלום, לא הייתי סולח לעצמי עד היום האחרון בחיי!" הוא אומר.

מפחדת מחושך

בינתיים מתרוצץ פורן בין קא' היר, וושינגטון וירושלים. הוא מוזמן למסיבות-קוקטייל ולאורחות-ערב מפוארות, אליהן הוא בדרך כלל מגיע לבד. "מה יש לי לחפש שם? לעמוד עם כוסית ביד, לחייך ולשוחח איזה שיחה טיפה שית? טוענת עדה בלהט אופייני, "אני הרי אשה עובדת! אין לי כוח לשטויות. אם אני מוכרחה, אז אני מוכרחה. אחרת..."

"לא מפריע לי ללכת לבד", אומר פורן בהשלמה, "התרגלתי, אבל הייתי רוצה שהיא תבוא. אני, למשל, יכול לנסוע לתל-אביב כשר משהו מודיע לי על ערבי-שירה, אבל היא, היא לא עוזבת את ירושלים."

שניהם אוהבים לרקוד, ואף כי היא מורה לבאלט והוא איש-צבא, הוא הרקדן הטוב מהשניים. אבל אנחנו זוג טוב בריקודים, אימרים שניהם בחיך.

היא נשארת לבד שעות ארוכות ולילות רבים. "אבל אני פחדת", אומרת האשה הנראית תקיפה ובלתי-ירגשנית, "אני מפחדת מחושך, מלילה, ממעלית, מגובה, מהכל. אני ממש מפחדת מהכל. אבל מה לעשות... מוכרחים."

סיגנון

אנטיקה

הם גרים בבית חד-קומתי, עם גינה מטופחת. "הצמחים קפאו לי השנה", אומרת עדה בעצב, "אין

הפקד עדה'לה פורן, ילידת עין-חרוד, בוגרת סמינר לגנות ואקדמיה למחול, החליטה להתגייס למישטרה. היא משרתת בדרגת פקד כקצינת קישור בין הצבא והמישטרה. בגלל עיסוקיו של פרווייקה, כמזכירו הצבאי של ראש הממשלה, נשארת עדה לבד שעות ארוכות ולעיתים לילות שלמים. אך היא איננה אוהבת לצאת, ומעדיפה להשאר בבית בירושלים.

כד סיני מאחורי פורן, כמעמד למנורה, ניצב כד סיני בו היו חסינים משתמשים לשימור אפרו של המת. הבית מלא פסלונים סיניים והודים וריחוט עתיק אותו קנו כשהיה פורן נציג צה"ל בסינגפור. לאחרונה נוספו גם כד-חרס מצריים, ופסלי-עץ אותם קנה פרווייקה במצרים.

השולחן בבית הוא צרפתי. השידה יפאנית. המנורות סיניות, שני ארוי נות נמוכים אדומים הם מסין ה' עממית והכל משתלב לחדר מר' שים ביופיו. בשנתיים האחרונות נוספו שטיח-קיר ותמונות מצרי

דבר, עוד חודשיים תהיה פריחה מחודשת. "ובינתיים הגינה עמיר סה גועי עצים. "כל חיי חלמתי לבנות אח", מספר פרווייקה, "ב' סוף התברר שאפשר לקנות מוכן. אז מאז יש לנו אח." על ניסור

תת-אלוף

אפרים פורן, יליד פולין, הוא בוגר בית ספר חקלאי, ובין תפקידיו בצה"ל הוא שימש כקצין קרבי, דובר צה"ל, ראש לשכת הרמטכ"ל, וכיום מזכיר צבאי.

איש הגרזן

פרוייקה הוא הממונה על הזמנת גזרי העצים לאח ועל חיתוכם לגודל הרצוי, "זה התפקיד היחיד שלו בבית" אומרת עדה, המטפלת בכל השאר.